

Απλοτική Ανάλυση: Μαθηματικά: Σημειώσεις:

Παρατηρήσεις: 6. Αν $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι γραμμής κλίμακας τότε υπάρχει μοναδικό μέτρο Borel με $\mu((-\infty, x]) = f(x) - f(a), x \in [a,b], \mu((-\infty, x]) = 0, x \leq a, \mu((-\infty, x]) = 1, x \geq b.$

1. Κάθε ανώτερη συνεχής συνάρτηση είναι διαφοροποιήσιμη και αν είναι ορισμένη σε ένα σύνολο διαστήματα τότε είναι και γραμμής κλίμακας

2. Αν $F, G: I \rightarrow \mathbb{R}$ είναι ανώτερη συνεχής συνάρτησεις και $c \in \mathbb{R}$ τότε οι cF και cG είναι ανώτερη συνεχής και αν $I =$ σύνολο διαστήματα τότε και η $F \cdot G$ είναι ανώτερη

3. Αν $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι γραμμής κλίμακας τότε η $x \rightarrow V([a, x])$ είναι μη φθίνουσα με $x \in [a,b]$

4. Αν $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι γραμμής κλίμακας τότε αν $a \leq x < y \leq b$ τότε: $V([a, y]) \geq V([a, x]) + |f(y) - f(x)|$

5. Αν $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι γραμμής κλίμακας τότε $f = f_1 - f_2$ όπου f_1, f_2 μη φθίνουσες. Πράγματι για $f_1(x) = V([a, x])$ και $f_2(x) = f(x) - f(a)$ έχουμε το ζητούμενο από το 3.

Θεώρημα 22: Αν $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι μια ανώτερη συνεχής συνάρτηση, τότε η f είναι διαφοροποιήσιμη λ - σχεδόν παντού, $f' \in L^1([a,b])$ και $\int_a^b f'(x) dx = f(b) - f(a).$

Απόδειξη: Αρχικά αφού η f είναι ανώτερη συνεχής είναι ότι υπάρχει μέτρο Borel no \mathbb{R} με $\mu((-\infty, x]) = f(x) - f(a)$ για $x \in [a,b], \mu((-\infty, x]) = 0$ για $x \leq a$ και

$\mu((-\infty, x]) = 1$ για $x \geq b.$ Καυσιάζουμε ότι το f είναι ανώτερη συνεχής ως προς το μέτρο Lebesgue και άρα από το θεώρημα Random-Nikodym είναι ότι υπάρχει $g \in L^1(\mathbb{R})$ με: $\mu(B) = \int_B g d\mu, \forall B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}).$ Τότε: $\mu((-\infty, x]) = \int_{-\infty}^x g d\mu \Rightarrow$

$f(x) - f(a) = \int_a^x g d\mu, \forall x \in [a,b].$ Τώρα από το θεώρημα ποσοποιημένου βαθύτητας είναι ότι η f είναι σχεδόν παντού παραγωγίσιμη με: $f'(x) = g(x)$ λ - σχεδόν για

κάθε $x \in [a,b]$ και $\int_a^b f'(x) dx = f(b) - f(a)$ και άρα έχουμε το ζητούμενο.

Απόδειξη Καυσιάζου:

Ένω $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R})$ με $\mu(B) > 0.$ Τώρα ένω $\epsilon > 0$ και τότε από την κανονικότητα του μέτρου Lebesgue υπάρχει U_ϵ ανοιχτό τέταο ωστε: $\mu(U_\epsilon) < \delta$ όπου το $\delta > 0$ είναι αυτό που προκύπτει από την απόλυτη συνέχεια της $f.$ Επίσης: αφού το μ είναι μέτρο Borel no \mathbb{R} είναι ότι είναι κανονικό και άρα υπάρχει:

$U_\epsilon \supseteq U_{\epsilon/2} \supseteq \dots \supseteq U_{\epsilon/n} \supseteq \dots \supseteq B$ με $\mu(U_\epsilon) \rightarrow \mu(B).$ Τώρα

και άρα: U_ϵ είναι ένωση ανοιχτών διαστημάτων

και άρα: $U_\epsilon = \bigcup (a_i^{(\epsilon)}, b_i^{(\epsilon)})$

και $\sum (b_j^{(n)} - a_j^{(n)}) = \lambda(U_n) \leq \lambda(U_1) < \delta$

και αρα: $|\mu(U_n)| = \left| \sum \mu((a_j^{(n)}, b_j^{(n)})) \right| = \left| \sum (f(b_j^{(n)}) - f(a_j^{(n)})) \right|$
 $\leq \sum |f(b_j^{(n)}) - f(a_j^{(n)})| \leq \epsilon$ και αρα αφου: $|\mu(U_n)| \rightarrow |\mu(B)|$

Ελεται οτι: $|\mu(B)| \leq \epsilon, \forall \epsilon > 0$ και αρα $\mu(B) = 0$

- Ποριλας: (Ολοκληρωση Κατα Μερη): Αν $f, g \in L^1([a, b])$ και $F(x) = \int_a^x f(y) dy$
 και $G(x) = \int_a^x g(y) dy, \forall x \in [a, b]$ τοτε: $\int_a^b F(x)g(x) dx = (FG)'(b) - (FG)'(a)$
 $= \int_a^b f(x)G(x) dx$

- Ανοδειξη: Αρμηα εχατε οτι οι F', G' υπαρχουν λ-χεσδρ παρτω νο $[a, b]$
 και αρα η $(FG)'$ υπαρχει λ-χεσδρ παρτω νο $[a, b]$ και $(F \cdot G)'(x) = F(x)g(x) + F(x)G'(x) = f(x)G(x) + F(x)g(x)$. Οι F, G ειναι ρυεχεις ρυραφηκεις και
 αρα και γραφηκεις νο $[a, b]$ και αρα $Fg, fG \in L^1([a, b])$ και αρα $(fG)' \in L^1([a, b])$ και: $\int_a^b (FG)'(x) dx = \int_a^b f(x)G(x) dx + \int_a^b F(x)g(x) dx$. Αν ανοδειτωτε
 οτι η $F \cdot G$ ειναι ανοδωτεω ρυεχεις ^a τοτε θα ειουτε ανοηροηρωιφερο δεωιητα οτι:
 $\int_a^b (FG)' dx = (FG)(b) - (FG)(a)$ και αρα θα ειουτε το ητωυφερο. Η FG ειναι ανοδωτεω
^a ρυεκεις αν καθηκεια ανο τευ F, G ειναι ανοδωτεω ρυεκεις αφου $I = [a, b] \in \mathbb{R}$ ρυηορεις
 + παρατηρηση 2.

- Πρόταση:

Αν $h \in L^1([a, b])$ και $H(x) = \int_a^x h(y) dy$ για $x \in [a, b]$, τότε η H είναι απολύτως

συνεχής:

- Απόδειξη: Έστω μ το μέτρο Borel που ορίζει η h , $\mu(B) = \int h(x) d\lambda(x)$

για $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R})$. Έστω ότι η H δεν είναι απολύτως συνεχής, και τότε θα

αποδείκνυε ότι το μ δεν είναι απολύτως συνεχές ως προς το λ το οποίο

είναι αίτιο (γιατί αν $\lambda(B) = 0 \Rightarrow$ τότε: $\int h d\lambda = 0$). Τότε έχουμε

ότι υπάρχει εστο τέτοιο ώστε για κάθε $\delta > 0$ B υπάρχει γείγ ένωη ανοικτών

διαστημάτων U , ε.ω $\lambda(U) < \delta$ και $\sum |H(b_i) - H(a_i)| \geq \epsilon$, όπου: $U = \cup (a_i, b_i)$.

Υποθέτουμε χωρίς βλάβη της γενικότητας ότι $h \geq 0$ και αόα έχουμε ότι η H

είναι μη φθίνουσα και την περίπτωση αυτή έχουμε: $\sum |H(b_i) - H(a_i)|$

$$= \sum (H(b_i) - H(a_i)) = \sum \mu(a_i, b_i] \geq \epsilon \quad \text{αφού} \quad \sum \mu(a_i, b_i] = \mu(U) = \sum \mu(a_i, b_i]$$

Παίρνουμε $\delta = \frac{\epsilon}{n^2} > 0$ και τότε υπάρχουν U_n το καθένα γείγ ένωη ανοικτών

διαστημάτων τέτοια ώστε: $\lambda(U_n) < \frac{\epsilon}{n^2}$ και $\mu(U_n) \geq \epsilon$, $\forall n \in \mathbb{N}$. Τώρα θέτουμε:

$$U = \bigcap_{m=1}^{\infty} \bigcup_{n=m}^{\infty} U_n \text{ και τότε: } U = \limsup U_n \text{ και } \sum_{n=1}^{\infty} \lambda(U_n) < \epsilon \text{ και αόα από}$$

το λήμμα Borel-Cantelli: $\lambda(U) = 0$. Τώρα: $\mu(U) = \lim_{m \rightarrow \infty} \mu(\bigcup_{n=m}^{\infty} U_n)$

$\geq \limsup \mu(U_n) \geq \epsilon > 0$ και αόα αίτιο.

\hookrightarrow από συνέχεια του μέτρου
αφού η $(\bigcup_{n=m}^{\infty} U_n)_{m \geq 1}$

είναι φθίνουσα ακολουθία
συνόλων